

Miért nem fizet egy összegben az IKV?

Több mint 2500 bérbeszámítási kérelem
Az eddigi igény 20 millió forint

Amikor az új lakásrendelet megjelent, a Szeged városi tanács végrehajtó bizottsága egyetértett azzal, hogy a Szegedi Ingatlankezelő Vállalat — az évi lakóház-felújítási keret 2 százaléka — a bérbeszámítási kérelemnek egy összegben fizesse ki az elvégzett korszerűsítések értékét, ha azt kéri. Ennek az egyetértő határozatnak az volt az alapja, hogy mindössze néhány száz igénnyel és legfeljebb 1 millió 200 ezer forintnyi térítéssel számoltak az IKV-nál. A tények ezt a becslést, alaposan megcáfolták, mert már eddig több mint 2500 bérbeszámítási kérelem futott be az IKV-hoz és még továbbiak is várhatók, mert az EVM az igénybejelentés végső határidejét 1972. szeptember 15-én határozta meg.

A kérelmek anyagi ellenértéke 20 millió forint. Ezt nem futja a végrehajtó bizottság által jóváhagyott tétel, a felújítási keret 2 százaléka — tehát könnyen belátható, hogy az egy összegbeni kifizetésnek ilyen nagyarányú jogosultság esetén nincs realitása. A kérelmek jogosságának és a költségek felbecsülésének vizsgálata is óriási munkát ró az IKV-ra, ez a folyamat előreláthatóan március 31-ig eltarthat. A vállalat pénzügyi helyzetét nehezíti az is, hogy számos bérleti fizetési hátralékban van.

A rendelkezésre álló összegből az IKV a térítési igényeknek legfeljebb 5 százalékát tudná egy összegben kifizetni, ez pedig a kérelmek különleges sorolását igényelné, de a társadalmi igazságosság követelményeinek úgy sem lehetne tökéletesen eleget tenni.

Mindezeket figyelembe véve, a városi tanács végrehajtó bizottsága legutóbbi ülésén hatályon kívül helyezte az egy összegbeni kifizetés kötelezettségét. Az IKV a bérbeszámítás folyamatos módszerével fogja rendezni a térítést, amire az új lakásrendelet törvényes lehetősége ad.

Az eljárás részleteiről az IKV a következő tájékoztatót adta a lakosságnak:

Pályaválasztási kiállítás

Nyolcvan szakmát felsorolni sem lehet ezeken a hasábocon, nemhogy bemutatni, érzékeltetni fontosságukat, hasznukat, felvillantani szépségüket. A tegnap, csütörtökön megnyitott megyei pályaválasztási kiállítást kell megtekinteni ehhez a Bartók Béla művelődési központban. Nemcsak felsorolhatunk nyolcvan szakmát, de ismerteti lényegüket, élénk teszi a tankönyveket és segédanyagokat, megfogható közelségbe enged a munkaeszközökhöz és bemutatja a szakma produktumait, gyártmányait.

Mindezeket túl fényképek és dokumentumok segítségével bepillantást enged az iskolák, szakmunkásképző intézetek életébe is. A bemutatott jól szolgálja céljait, teljes szélességében bemutatva a megyékben levő lehetőségeket, a választékok tárházát kínálva. Az ipar legkülönbözőbb szakmái: a nyomdásztól és szaktáctól a porcelánfestőn, öntőn, műszerészen és kőművesen át a pincérig — hogy csak néhány önkényesen kiragadott példával illusztráljuk a sokszínűséget — és a mezőgazdaság szakmái szinte kínálják magukat. Megtalálhatjuk a fiatalok — a most nyolcadik osztályosok és az érettségi után szakmát tanulni szándékozók — azt, amellyel képességeiknek, érdeklődésüknek, elképzeléseiknek leginkább megfelel. Ugyanakkor azt is reprezentálja ez a kiállítás, mik a társadalom „elvárásai”, milyen szakmákban jelentkezik népgazdaságunk szükségletei, alakuló igényei. Elsősorban a fiataloknak kíván segítséget nyújtani ez a kiállítás, de tükröződik benne, hogy a pályaválasztási problémák megoldása ösztönözteti a fiatalok, önkéntes társadalmi érdek, önkéntes társadalmi feladat.

A fiatalok érdeklődését szűrtetett ez a kiállítás — mondotta megnyitójában dr. Csányi Máttyás, a megyei tanács munkügyi osztályának vezetője. — Aki ma választ pályát, szakmát, szakmát kell azzal, hogy egész életében tanulnia kell. Ezt diktálja fejlődő, változó, differenciálódó életünk. Új szakmák keletkeznek nap-

nagyarányú jogosultság esetén nincs realitása. A kérelmek jogosságának és a költségek felbecsülésének vizsgálata is óriási munkát ró az IKV-ra, ez a folyamat előreláthatóan március 31-ig eltarthat. A vállalat pénzügyi helyzetét nehezíti az is, hogy számos bérleti fizetési hátralékban van.

A rendelkezésre álló összegből az IKV a térítési igényeknek legfeljebb 5 százalékát tudná egy összegben kifizetni, ez pedig a kérelmek különleges sorolását igényelné, de a társadalmi igazságosság követelményeinek úgy sem lehetne tökéletesen eleget tenni.

Mindezeket figyelembe véve, a városi tanács végrehajtó bizottsága legutóbbi ülésén hatályon kívül helyezte az egy összegbeni kifizetés kötelezettségét. Az IKV a bérbeszámítás folyamatos módszerével fogja rendezni a térítést, amire az új lakásrendelet törvényes lehetősége ad.

Az eljárás részleteiről az IKV a következő tájékoztatót adta a lakosságnak:

A 3/1971. (II. 8.) Kormány számú rendelet 10. paragrafusa biztosítja a tanács bérbeszámításáról a lakások bérleti díjára a lakásátalakítás, illetőleg korszerűsítés esetén 1971. július 1-től a bérbeszámítási jogot. A Szegedi Ingatlankezelő Vállalathoz 1972. január 12-ig 2707 darab bérbeszámítási kérelem érkezett be. Az Ingatlankezelő Vállalat a beérkezett kérelmekből 1971. december 31-ig 400 kérelmet bíralt el és kézbesített a bérleti részére. A beérkezett kérelmeket a vállalat folyamatosan vizsgálja felül, és az 1971. szeptember 15-ig beadott kérelmeket 1972. március 31-ig elbírálja és kézbesíti.

A bérlet az 1971. július 1. napja előtt végzett átalakítások, illetve korszerűsítések teljes összegét jogosultak általában beszámítani, ha azonban ez a korábbi lakbér 10 évi összegét meghaladja, az ezt meghaladó összegre nem tarthatnak igényt.

A beszámítás havi összegét a korábbi lakbér és az új lakbér közötti különbözettel azonos összegben kell megállapítani a 3/1971. (II. 8.) Kormány számú rendelet 10. paragrafusa (3) bekezdése alapján. A bérbeszámítást a korábbi és az új lakbér különbözete lesz (pl. ha a korábbi lakbér 100 forint-ról 300 forintra emelkedett a havi bérbeszámítás összege a korábbi és az új lakbér közötti különbözet, vagyis 200 forint. A bérbeszámítás elismerése mellett is a korábbi 100 forint lakbért a bérletnek havonta fizetnie kell.)

Mindaddig, amíg az Ingatlankezelő Vállalat a beadott korszerűsítési kérelmeket el nem bírálja és a bérlet a korszerűsítési összeg elismeréséről nem értesíti, a felmerült új lakbért kell fizetnie.

TACSKÓ

Nicodemus vigjátéka igénytelen és kedves. Behágy György hozzáfűt zenéje szintén igénytelen és szintén kedves. Két részletben legálább: a nagy, romantikus szív-számban és a második felvonás szatirikus hatóságban. E két mennyiség, a két fajta igénytelenség és kedvesség összege azonban — a színház sokszor cáfolja a tematikát — nem erősíti, inkább gyengíti egymást. A néző változat nem kedves, mint a prózái: igénytelenebb inkább. Annyiban feltétlenül hogy a produkció kissé megemelkedik, a reálitást, a valószínűsít.

A jókedvűen komédiázó színészek mégis valamiféle létszerűséget lehelnek a leírta anyagba. Krasznó Klára: Tacsókója szeretőnivalóan sokszínű, Berta Erzsébet: szatirikus, Tolnai Miklós: pompás Giullója ironikusan elnéző, Janka Béla: Mariója hódítóan férfias, Katona András: tanítója karakteres, Bagó László: Faustója mulatságos.

Az előadásban mutatkozott be a színház új tagja, a Debrecenből Szegedre szerződött Dery Mária. Szép és tehetséges: elegáns karcsúságának, székeségének és jellemző játékának egyaránt tapsolt a közönség.

T. L.

Az orsók gyorsan forognak

Az újszegedi szövőgyár cernázó üzemében figyeljük a gépek mozgását, s a gépek között sűrű-forgó asszonyok és lányok szorgalmát. Itt dolgozik az újszegedi gyár egyik legjobb szocialista brigádja, a Sziklai Sándor nevet viselő kollektíva, amelynek a vezetője Tóth Kálmán.

„Aranyos asszonyok” — emlegetik őket az üzem vezetői, s ez a jelző nem csupán arra mutat, hogy elnyertek az aranykoszorús jelvényt a brigádok közötti versenyben, hanem a szó igazi értelmében is „aranyos teremtesek”.

Évek, évtizedek

A brigádok éppen tíz esztendővel ezelőtt hozták létre, és — ritka eset — azóta együtt vannak a hajdani alapítók: Tóth Kálmán, Elek Emília, Rácz Margit, Igaz Imréné, Baló Mihályné, s csak Tanács Rozália számít ifjú brigádtagnak, aki néhány esztendővel került az üzembe és a brigádba. Az alapítók 15—20 esztendővel dolgoznak a Kenderfőúti Szövőipari Vállalat újszegedi központi gyárában. A vezetőik jellemzése tömör és szűkszavú: — Kiválóan dolgoznak. Szerény asszonyok.

Valószínű jobban értenek az évek és évtizedek óta végzett munkához, mint ahhoz, hogyan lehetne hírtük „közszájon” tartani. A munkaversenyyel foglalkozó Jód Györgyné azt mondja, hogy minden hónapban kirakhatná Tóthnéék nevét a dícső-ségtáblára, hiszen 140 százalékkal körül mozog a tervteljesítésük, de talán felesleges, mivel mindenki tudja a gyárban, hogy a Sziklai Sándor nevet viselő brigád a legjobbak között van.

Megkérdeztem, hogyan lehet 140 százalékos teljesíteni. Azt felelték, hogy figyelmen és szorgalmasan kell dolgozni. Nem mondták, pedig a „titok” valószínűleg ebben leledzik, kitartóak voltak munkájukhoz, munkahelyükhöz, s a hosszú esztendő folyamán olyan gyakorlatra tettek szert, amely szépen gyümölcsöző.

Zenés játék a színházban

A bájos Krasznó Klára és a remekül komédiázó Tolnai Miklós

Az előadást Angyal Mária rendezte, sok ötlettel, szellemesen. A dekoratív díszleteket Székely László, a jelmezeket Gombár Judit, a táncokat Somoss Zsuzsa tervezte.

A színház kisenekarát Csala Benedek vezényelte.

Ü. L.

— Nem. Például a szegedi textilművek 20-as és 34-es fonala kiváló, öröm vele dolgozni. Ha mindenki pedánsan végezné el a munkáját, sok ember életét megkönnyítené.

Mennyire igaza van!

A közérzet alfája

Tóth Kálmán régebben olyan gépeken dolgozott, hogy számára 448 orsó jutott, most könnyebb gépeken végzi munkáját, 416 orsó áll felügyelete alatt. „Féltem, hogy kevesebbet keresek, de sikerült berázódnom, kétezeren felül van a havi fizetésem.” Az éjszakai műszakot nem szereti, nem azért, mert az talán rosszabb lenne a többinél. Egyéni megszokás dolga. „Nem tudok nappal aludni, akkor sem, ha csend és nyugalom van körülöttem. Fényérzékeny a természetem, vagy talán az időre reagál? Lehet. Egyszerűen nem megy.”

— Mit szeret a szocialista versenyben? A brigádban? — A közösséget, a valahova tartozást. Nagyon megértjük egymást mindannyian, akik a brigádban vagyunk. Kell, hogy az ember tartozzon valakihez, vagy valakikhez. A család odahaza van, de mi az időnk nagy részét itt, a gyárban töltjük el, itt is kell közösség, itt is szükség van „hozzátartozókra”. A brigád tagjai egymásnak hozzátartozói.

Mondják még, hogy talán nem érzékelem azt, amire ők gondolnak. Érzem én, nagyon is jól!

Az üzemvezető mondja: — A brigádokra lehet építeni. Mindenben és mindenkor. A munkában, a társadalmi életben.

Elekne: — Ha a szomszédomban bajban van, s időm engedi, odalépek a gépéhez és kisegítem. Kötelességem ez, hiszen egy brigádban vagyunk. Azt is megbeszéljük egymással, ha túlórázni kell. „Ma én, holnap te.” A brigád ezért is nagyon jó.

Nemcsak önmagukon segítenek. A kezdők, a fiatal lányok gondolatban legalább annyira hálások lehetnek a szocialista brigádnak, hiszen kisegítik őket, megtanítják a legelemibb technológiai fogásokra, átadják mindazokat a tapasztalatokat, amelyeket ők évek, évtizedek alatt szereztek meg. Ezt a mentalitást is a szocialista brigádmozgalom adta a munkásoknak. Aligha lehetne az ilyen momentumokat számokkal illusztrálni. Az emberek lelke, közérzete adja vissza a keletkező értéket.

Aranyjelvény után?

A Sziklai Sándor nevet viselő brigád tagjai gyakran elmennek együtt valahová. Amikor Budapesten jártak, felkeresték öv. Sziklai Sándor — aki meghívta őket szeretettel —, beszélgettek, társalogtak. Egyazon tőről sarjadtak mindannyian. „Elmesélte Sziklainé a férje életét, s közben önmagát is, Tiszteletem méltó asszony.”

A brigád bizonyítani is akar. Elnyerték az aranyjelvényt. A következő állomás a Vállalat kiváló brigádja kitüntetés. A kis kollektíva tagjainak többsége már megszerezte a Kiváló dolgozó kitüntetését. Következhet a legmagasabb elismerés: a Vállalat kiváló brigádja cím. Elnyerik?

Tíz év versenymozgalma a garancia? Vagy a két évtizedes szövőgyári hűség? A kettő együtt!

Gazdag István